

مقایسه سطح یادگیری سازمانی در فدراسیون‌های ورزشی ایران

پژوهشگر: امین کلانی

پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، ۱۳۸۹

چکیده:

هدف پژوهش حاضر مقایسه سطح یادگیری سازمانی در فدراسیون‌های ورزشی کشور بود. روش تحقیق از نوع علی مقایسه‌ای بوده و جامعه آماری شامل کلیه کارشناسان فدراسیون‌های ورزشی ایران به تعداد ۵۲ فدراسیون بود. از اسن تعداد ۱۵۸ نفر به عنوان به روش تصادفی انتخاب گردید. به منظور سنجش سطح قابلیت یادگیری سازمانی از پرسشنامه‌های قابلیت‌های یادگیری سازمانی گومز و همکاران (۲۰۰۵) استفاده شد. اعتبار پرسشنامه در تحقیقات قبلی تأیید شده و ضریب پایایی نیز با اجرای یک مطالعه راهنما برابر با ۰/۹۰ به دست آمد. پرسشنامه شامل چهار مؤلفه‌ی تعهد مدیریت برای یادگیری، دید سیستمی، فضای باز و آزمایشگری، انتقال و یکپارچه‌سازی دانش هست. نتایج آزمون کلموگروف اسمیرنوف غیر نرمال بودن توزیع داده‌ها را نشان داد. بنابراین به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی شامل آزمون یو من ویتنی تجزیه و تحلیل فریدمن و آزمون دو جمله استفاده شد. نتایج آزمون نشان داد که قابلیت یادگیری سازمانی در فدراسیون‌های برتر و سایر فدراسیون‌ها تفاوت معناداری وجود ندارد. همچنین مؤلفه‌های یادگیری سازمانی (تعهد مدیریت برای یادگیری، دید سیستمی، فضای باز و آزمایشگری، انتقال و یکپارچه‌سازی دانش) بین فدراسیون‌های برتر و سایر فدراسیون‌ها باهم تفاوت معناداری نداشت اما بین مؤلفه‌های یادگیری سازمانی هم در فدراسیون برتر و هم در سایر فدراسیون‌ها، باهم تفاوت معناداری مشاهده شد و این نتیجه به دست آمد که دید سیستمی بیشترین نمره و فضای باز و آزمایشگری کمترین نمره را در فدراسیون‌ها به خود اختصاص داده است.

کلیدواژه‌ها: سازمان یادگیرنده، سازمان‌های ورزشی، فدراسیون‌های برتر.